

Hej Troels

Tak for at du tog dig tid til at svare.

Jeg tager til efterretning at din konklusion er en afvisning af mit ønske om at du tager ansvar og løser problemstillingen med borgere der har været langtidssyge og efterfølgende står med eftervirkninger og uden socialt sikkerhedsnet.

Jeg kan se, af dit svar til mig, at du bevidst vælger at ignorere de borgere der står med udtalte eftervirkninger fra langtidssygdom, eftervirkninger kommunerne ignorerer og A-kasserne tillægger afgørende betydning.

Konklusionerne bygger på følgende:

- Jeg gør i min henvendelse og mit løsningsforslag det helt klart, at min registrering af en systemfejl vedrører den meget lille og helt specifikke gruppe af borgere, som ikke er omfattet af sygedagpengelovens betingelser – dem der i sygedagpengelovens forstand er fuldt til rådighed for arbejdsmarkedet men i dagpengelovens forstand ikke er fuldt til rådighed for arbejdsmarkedet. Alligevel skildrer du i dit svar kun situationen for den store gruppe der er omfattet af sygedagpengelovens betingelser, et valg jeg kun kan aflæse som en bevidst ignorering af de borgere der tabes i det nuværende system.
- På sin vis er denne ignorering meget parallelt til hvorledes disse borgere behandles i vores nuværende system.
 - **Det kommunale system** søger at få flest muligt borgere raskmeldt hurtigst muligt, derfor tillægges "raske" elementer afgørende betydning, så som at den egentlige tidskrævende behandling er afsluttet, at borgeren er startet med lidt tid på arbejdsmarkedet osv,
 - medens dette at folk endnu ikke har genvundet deres fulde arbejdsevne, grundet mere diffuse men udtalte eftervirkninger så som vedvarende træthed(fatigue), depressioner osv. ignoreres ,
 - og borgeren vurderes derfor som "fuldt arbejdsdygtig".
 - **Dagpengesystemet** søger på den anden side at sikre arbejdsgiverne at der ikke bliver snydt med dagpengesystemet, at borgerne reelt er fuldt arbejdsdygtige,
 - her tillægges de udtalte eftervirkninger afgørende betydning, da de indebærer at borgeren ikke kan varetage et fuldtidsjob
 - og borgeren vurderes derfor som "ikke fuldt arbejdsdygtig".
- Mit ønske var derfor at lovgivningen tog højde for disse to forskellige dynamikker, og placerede ansvaret for de borgere der falder mellem stolene, også selv om det ikke er ret mange borgere. Medens du i dit svar finder det nuværende system fornuftigt, og fremhæver de mange der er omfattet af den nuværende ordnings betingelser.

Jeg kan også se at regeringen finder, at ægtefælleforsørgelse udgør et passende socialt sikkerhedsnet når ægtepar rammes på denne vis af eftervirkninger på kræft og andre langtidssygdomme.

Jeg anerkender retten til at søge kontanthjælp og blive afvist. Ægtepar hvor den ene part mister sin arbejdsevne medens ægtefællen er rask og med en normal indkomst vil typisk ikke kunne modtage kontanthjælp.

Mit forslag til et socialt sikkerhedsnet der er andet end retten til at modtage et afslag (og LO og FTF's), men også kan sikre ægtepar der rammes på helbredet, var et ressourceforløb, hvor ydelsen er på kontanthjælpsniveau, men er uafhængig af egen formue og ægtefælles indkomst og formue.

Sådan kan man have forskellige vurderinger af hvad et socialt sikkerhedsnet er – og beklager naturligvis den position der her er regeringens, idet jeg ikke finder retten til afslag udgør et sikkerhedsnet.

Som følge af din afvisning, starter jeg en underskriftsindsamling for en lovændring.

Skulle du have nogle bemærkninger til min sagsfremstilling, er du velkommen til at sende dem – idet jeg tidligst starter underskriftsindsamlingen efter påske.